

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 3 września 2002 r.

w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych prowadzenia działalności kantorowej, szczegółowego sposobu prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych oraz wzoru wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności kantorowej.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki techniczne i organizacyjne prowadzenia działalności kantorowej, zwanej dalej „działalnością”;
- 2) szczegółowy sposób prowadzenia ewidencji i wydawania dowodów kupna i sprzedaży wartości dewizowych;
- 3) wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności, zwanego dalej „zezwoleciem”.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia, wraz z dokumentami, o których mowa w art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. — Prawo dewizowe, zwanej dalej „ustawą”, powinien być złożony w oddziale okręgo-

wym Narodowego Banku Polskiego, właściwym terytorialnie ze względu na miejsce, w którym ma być prowadzona działalność, zwanym dalej „właściwym oddziałem NBP”. Jeżeli działalność ma być prowadzona na obszarze województwa mazowieckiego, właściwym oddziałem NBP jest Główny Oddział Walutowo-Dewizowy Narodowego Banku Polskiego w Warszawie.

2. Wzór wniosku o udzielenie zezwolenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Podmiot, który podjął na podstawie udzielonego zezwolenia działalność, obowiązany jest dostarczyć właściwemu oddziałowi NBP zaświadczenie o niekaralności osób, które mają bezpośrednio wykonywać czynności określone w zezwoleniu, za przestępstwa, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, oraz jeden z dokumentów, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy, wskazujący na fachowe przygotowanie tych

osób, w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia przez te osoby wykonywania czynności określonych w zezwoleniu.

§ 4. 1. Lokal, w którym ma być prowadzona działalność, zwany dalej „kantorem”, powinien spełniać warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do bezpiecznego i prawidłowego dokonywania czynności określonych w zezwoleniu.

2. Kantor należy wyposażyć w:

- 1) umieszczoną na zewnątrz, w widocznym miejscu, nazwę „kantor”, ze wskazaniem adresu oraz dni i godzin prowadzenia działalności;
- 2) tablicę informacyjną przedstawiającą:
 - a) wykaz skupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych określonych w zezwoleniu oraz aktualne ceny (kursy) ich kupna i sprzedaży,
 - b) informację o wydawaniu dowodów kupna i sprzedaży, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy,
 - c) informację, że wartość kupna lub sprzedaży zagranicznych środków płatniczych nie może przekroczyć w ramach jednej umowy równowartości 20 000 euro;
- 3) rejestry kupowanych i sprzedawanych wartości dewizowych;
- 4) formularze druków wystawianych na dowód kupna i sprzedaży wartości dewizowych, zawierające dane określone w § 7, lub odpowiedni program komputerowy, umożliwiający ich wydruk;
- 5) pieczętkę z nazwą i adresem kantoru oraz pieczętki imienne kasjerów;
- 6) oryginalny, wydawany przez Narodowy Bank Polski, zaktualizowany album zagranicznych znaków pieniężnych, jeżeli przedmiotem działalności jest kupno i sprzedaż walut obcych lub pośrednictwo w ich kupnie i sprzedaży.

§ 5. Podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności, oprócz wymogów przewidzianych w art. 14 ustawy, powinien:

- 1) prowadząc ewidencję operacji powodujących zmianę stanu wartości dewizowych, będących przedmiotem obrotu, i waluty polskiej — zapewniać w każdym momencie możliwość ustalenia aktualnego stanu kasy w poszczególnych wartościach;
- 2) zapewnić bieżącą ekspozycję komunikatów Narodowego Banku Polskiego, zawierających informacje o walutach będących przedmiotem obrotu w kantorze.

§ 6. 1. Ewidencja, o której mowa w § 5 pkt 1, obejmuje:

- 1) datę przeprowadzenia transakcji;
- 2) określenie rodzaju transakcji (kupno-sprzedaż — dekretacja księgowa);
- 3) nazwę i ilość wartości będących przedmiotem transakcji;
- 4) cenę (kurs waluty) i równowartość transakcji w złotych.

2. Wpis do ewidencji powinien być dokonany niezwłocznie po zrealizowaniu transakcji.

§ 7. 1. W przypadku obrotu walutą obcą dowody kupna i sprzedaży, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy, powinny zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres klienta oraz cechy dokumentu tożsamości, jeżeli dowód kupna lub sprzedaży ma być imienny;
- 2) nazwę lub symbol oraz kwotę sprzedanych (skupionych) walut obcych;
- 3) kurs waluty i równowartość transakcji w złotych;
- 4) pieczętkę z oznaczeniem kantoru i datę wystawienia;
- 5) pieczętkę imienną i podpis kasjera.

2. W przypadku obrotu złotem dewizowym lub platiną dewizową dowód kupna lub sprzedaży tych wartości powinien zawierać nazwę i ilość skupionych lub sprzedanych wartości dewizowych, jednostkową cenę i równowartość transakcji w złotych, dane wymienione w ust. 1 pkt 4 i 5 oraz, jeżeli dowód kupna lub sprzedaży ma być imienny, także dane wymienione w ust. 1 pkt 1.

§ 8. 1. Podmiot uprawniony do prowadzenia działalności może z ważnych przyczyn zawiesić jej prowadzenie, zawiadamiając o tym pisemnie właściwy oddział NBP.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno być dokonane w terminie 7 dni od dnia zawieszenia działalności.

3. Ważnymi przyczynami, o których mowa w ust. 1, mogą być w szczególności długotrwała niezdolność do pracy, utrata praw do lokalu, w którym prowadzona była działalność, lub brak pracownika uprawnionego do bezpośredniego wykonywania czynności określonych w zezwoleniu.

4. O wznowieniu działalności należy zawiadomić pisemnie właściwy oddział NBP, w terminie 7 dni od dnia jej wznowienia.

§ 9. 1. Zmiana określonych w zezwoleniu warunków prowadzenia działalności wymaga zmiany zezwolenia.

2. Zmiana zezwolenia następuje na pisemny wniosek podmiotu uprawnionego do prowadzenia działalności.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, należy złożyć we właściwym oddziale NBP, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia okoliczności będących podstawą wniosku o zmianę zezwolenia.

§ 10. O zaprzestaniu działalności podmiot uprawniony do jej prowadzenia powinien zawiadomić, pisemnie, właściwy oddział NBP, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 10 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych wa-

runków prowadzenia działalności kantorowej oraz rodzaju fachowego przygotowania do jej wykonywania i sposobu jego udokumentowania (Dz. U. Nr 13, poz. 116).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2002 r.

Minister Finansów: w z. *W. Ciesielski*

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 września 2002 r. (poz. 1274)

WZÓR

.....
(miejscowość, data)

.....
(imię i nazwisko, nazwa osoby prawnej lub spółki niemającej osobowości prawnej)*

.....
(adres miejsca zamieszkania lub siedziby wnioskodawcy)*

REGON/PESEL*

.....
.....
.....
.....
(właściwy oddział NBP)

WNIOSEK

o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności kantorowej

w zakresie:

- kupna i sprzedaży wartości dewizowych,
- pośrednictwa w kupnie i sprzedaży wartości dewizowych**

w lokalu użytkowym
(opis lokalu)

przy ul., w
(dokładny adres miejsca prowadzenia działalności)

Przedmiotem obrotu będą:

— waluty obce (podać enumeratywny wykaz walut):
.....

— złoto dewizowe,

— platyna dewizowa.**

Działalność, prowadzona będzie w dniach (podać dni tygodnia),
w godzinach od do

Działalność, o której mowa we wniosku, prowadzona będzie:

- od dnia do dnia,
- przez czas nieokreślony**.

.....
(podpis wnioskodawcy)

* Wypełnić właściwe dane.

** Niepotrzebne skreślić.